

”Her er jeg; send mig”

***Nøgleværs: ”Jeg hørte Herrens røst sige: Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå for os? Da sagde jeg: Her er jeg, send mig.”
Esajas 6:8***

Udvalgt skriftsted: Esajas 6:1-8

Profeten Esajas fik en ekstraordinær vision og fik et glimt af den himmelske trone. Han så den Almægtige Gud sidde i herlighed, omgivet af seraferne og andre engle, der uophørligt råbte: ”Hellig, hellig, hellig er HERREN, hærskarernes Gud; hele jorden er fuld af hans herlighed.” (Esajas 6:3). Dette understreger Guds uendelige renhed og adskillelse. Han er ulig alle andre – adskilt, uforlignelig og moralsk perfekt. Jorden, selvom den er faldet, vidner stadig om hans transcendens.

Isaiah fortsatte med at beskrive sin vision og sagde: ”Dørstolperne bevægede sig ved stemmen

fra den, der råbte, og huset blev fyldt med røg. Da sagde jeg: Ve mig! For jeg er fortabt, fordi jeg er en mand med urene læber og bor midt blandt et folk med urene læber, for mine øjne har set Kongen, HERREN af hæskarerne. Da fløj en af seraferne hen til mig med en glødende kul i sin hånd, som han havde taget med en tang fra alteret. Han lagde den på min mund og sagde: Se, dette har rørt dine læber, og din uretfærdighed er taget bort, og din synd er rensset." vers 4-7

Vores nøglevers bekræfter Jesajas positive svar på Guds forespørgsel. Profeten erklærede villigt, at han ville forkynde en domsbudskab mod de oprørske israelitter, som som et pagtsfolk ikke havde været lydige i deres adfærd over for den himmelske Fader. Når vi anvender dette princip i vores liv i dag, vil hengivne troende helt sikkert frivilligt bruge deres talenter til at dele det gode budskab om, at et retfærdigt rige snart vil bringe håb, glæde og fred til alle.

Når vi overvejer de overordnede lærdomme fra denne undersøgelse, er her et par stykker. En ærbødig holdning over for Skaberen og hans planer bør altid komme til udtryk . Troende bør ikke være afslappede i deres tilgang til tilbedelse. Punktlighed

i at deltage i åndelige sammenkomster, forberedelse af hjertet til at opnå den rette meditative tilstand, at lytte opmærksomt til gudstjenesterne i stedet for at lade tankerne vandre til andre emner, og endda at synge lovsange på en hjertelig og taknemmelig måde, alt dette bidrager til den form for anstand, der bør være til stede, når man nærmer sig den himmelske Fader.

I stedet for at give en række regler for adfærd i forhold til at ære Gud, lad os overveje følgende: "Alt er tilladt for mig, men ikke alt er gavnligt. Alt er tilladt for mig, men ikke alt opbygger. ... Om I nu spiser eller drikker eller gør noget andet, så gør alt til Guds ære. Giv ingen anledning til anstød, hverken for jøderne eller for hedningerne eller for Guds menighed. Ligesom jeg i alt søger at behage alle og ikke søger min egen fordel, men manges fordel." 1 Korinther 10:23,31,33

Der er mange flere specifikke eksempler, der viser, hvad ærbødighed for Gud indebærer. Vi skal søge "først Guds rige og hans retfærdighed", og det kan vi gøre ved at adlyde alle de formaninger, som Kristus og forfatterne af Det Nye Testamente giver os i Skriften. (Mattæus 6:33). Lad vores gravskrift afspejle, at vi fulgte

rådet i Jakob 1:22,25 og var ”gørere af ordet og ikke kun hørere, ... ikke glemsomme hørere, men gørere af værket.”